

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *H.K.*
Cím: *A Társadalmi Múzeumot átvették az ipari érdekeltségek*
Forrás: *Nemzeti Ujság*

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Egészségügyi Hír.

Idő

"1925"

Személy

1925. 1. 20.

(Köt. v. füz.) (Old

A Társadalmi Múzeumot átvették az ipari érdekeltségek

A Népegészségügyi és Munkásvédelmi Szövetség az új fentartó A tulajdonjog és minden gyarapodás az államé — Teljesen pusztulásnak indult az elhanyagolt intézmény

(A Nemzeti Ujság tudósítójától.) A Társadalmi, újabb néven, Népegészségügyi Múzeumot tudvalevően B-listára készült helyezni a kormány, mert a fentartásával járó kiadásokat nem tudták az aranykoronás költségvetésbe beilleszteni. A világhírű kulturális közegészségügyi hivatást töltött be s az ország mai egészségügyi viszonyai mellett vétek lett volna működését szüneteltetni. Ezért arra gondoltak az illetékes körök, hogy ezt a munkásvédelmi és jóléti érdekeket is szolgáló kulturális intézmény fentartását az ipari érdekeltségekre bízzák az állam tulajdonjogának fentartása mellett. Megindultak hát a tárgyalások a különböző ipari érdekeltségekkel, amelyek végül eredményre vezettek. A vállalatok megalakították a Népegészségügyi s Munkásvédelmi Szövetséget, amelynek elnökül Apponyi Albert grótot kérték fel. Az új szövetség a benne résztvevő vállalatok anyagi erejéhez mérten biztosította a múzeum további fentartását és a lehetőség szerint fejlesztését is. A múlt héten Apponyi elnöklété alatt megtartott alakuló ülésen végleg tisztázták a helyzetet s a népjóléti minisztérium is hozzájárult a múzeumnak a szövetség által való átvételéhez. A miniszter állami ellenőrző szervként Győri Tibor dr. miniszteri tanácsost küldte ki kormánybiztosul.

A Társadalmi Múzeum átadásáról s az ezzel kapcsolatos kérdésekről a Nemzeti Ujság munkatársának a népjóléti minisztériumban még a következőket mondták:

— A múzeum fenntartása békében 143.000 koronába került. Most teljesen le-redukált kiadások mellett 52.000 aranykoronára lett volna a fenntartáshoz szükség, de ez még nem biztosította volna a múzeum szükség szerű fejlesztését. Több áldozatra pedig az állam a szanalás során nem lett volna képes. Ezért gondoltunk arra a megoldásra, hogy az ipari érdekeltségek vegyék át egyelőre a múzeumot és gondoskodjanak fenntartásáról s fejlesztéséről, mert a múzeum nagymértékben ugyanis a munkásvédelem

és munkásjólét szolgálatában áll. Az ipari érdekeltségek Apponyi Albert gróf elnöksége mellett megalakították a Népegészségügyi s Munkásvédelmi Szövetséget s ennek a múlt héten véglegesen átadtuk a múzeum igazgatását. A jogi helyzet az, hogy az állam fenntartotta magának a tulajdonjogot és államvagyonként képez minden beruházás, amelyet a szövetség időközben létesít. A szövetség egyelőre évi 60.000 aranykoronát biztosított a múzeum céljaira, a minisztérium pedig 10.000 aranykorona szubvenციót utal neki évenként. Így remélhető, hogy a fenntartási költségeken kívül a múzeum fejlesztésére is jut valami. A szövetség különben az ipar fellendülése esetén nagyobb támogatást is kilátásba helyezett. A minisztérium kormánybiztosul képviselteti magát a szövetség ülésein, akinek feladata az alapszabályok és a megállapodások betartása felett is őrködni. Az elnökül megnyert Apponyi személye különben olyan garancia nekünk, amely eleve kizárja minden félreértés lehetőségét.

E nyilatkozat után ellátogattunk az Eötvös-utcai régi zálogház épületében rejtőzködő múzeumba, amely igen szomorú képet tárt elénk. Vak sötétség és üres portásfülke fogadja a beévedt látogatót, aki a szíves fogadtatás után bizonytalan érzésekkel áll meg a zeg-zugos lépcsők és folyosók előtt s kétszer is meggondolja, hogy végigbotorkáljon-e a jéghideg termeken. Az udvaron ponyvával letakarva a lépcsőház kiépítéséhez szükséges köhasábok hevernek. Oly régóta vannak már itt, hogy ma holnap ezek is muzeális értékek lesznek. A beépítésük azonban mindaddig nem volt pénz. A sok ezer kötetet számláló igen értékes könyvtár a padlásszámba menő emeleten van eldugva s esőzés idején az égi csatornák bőségesen részestílik a könyveket is áldásukban. Általában az

a benyomás lesz urrá az emberen, hogy fejlődés helyett az enyészet kezdte már el megsemmisítő munkáját. Így valótlán épen itt volt az ideje, hogy az állami gondoskodás tehetetlensége helyett megértőbb tényezők kezébe kerüljön e jobb sorsra érdemes intézmény igazgatása s felvirágoztatása. H. K.